

ΠΡΟΣ: . Διοίκηση Γενικού Νοσοκομείου Λειβαδίας

ΚΟΙΝ.: 1.Α' Χειρουργική κλινική

2.Νοσηλευτικό προσωπικό Α' Χειρουργική κλινική

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΥΓΕΙΑΣ
5Π.Υ. ΠΕ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ
ΓΕΝΙΚΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΛΕΙΒΑΔΙΑΣ
ΑΡΙΘ. ΠΡΩΤ. 778
ΕΛΗΦΘΗ ΤΗΝ 31-8-19

31/07/2019

Ευχαριστήρια Επιστολή

Με αφορμή την πρόσφατη απώλεια της αγαπημένης μου μητέρας, θεωρώ υποχρέωσή μου να ευχαριστήσω όλους εκείνους που στάθηκαν με ανιδιοτέλεια και αυταπάρνηση στο πλευρό της.

Η μητέρα μου νοσηλεύτηκε στο Γενικό Νοσοκομείο Λειβαδιάς, στην Α' Χειρουργική Κλινική. Μέσα από τον καθημερινή μας αγωνία και τη συνεχή αναζήτηση μιας σπιθαμής ελπίδα για ανάρρωση, αναγνώρισα πολλαπλούς, αφανείς, συμμάχους σε αυτή τη μάχη.

Στη βάση του δόρατος, λοιπόν, δεν είναι άλλοι από το νοσηλευτικό προσωπικό αυτού του νοσοκομείου. Είναι αυτοί οι άνθρωποι που παρά τη σωματική και ψυχική εξουθένωσή τους, παρά την «κακοπληρωσιά» τους, στέκονται σε όλους όσους το έχουν ανάγκη. Θα κρατήσουν το χέρι σε όποιον φοβάται, θα ταΐσουν όποιον αδυνατεί κι ας είναι αυτοί νηστικοί. Θα διασφαλίσουν τον γαλήνιο ύπνο σε κάθε ασθενή, ακόμα κι όταν αυτοί είναι άυπνοι. Γιορτές, αργίες, νύχτες είναι κομμάτι αυτής της δουλειάς, κομμάτι της ζωής αυτών των ανθρώπων. Η «κυρα Ελένη του 104», και η κάθε κυρα Ελένη, είναι το περιεχόμενο της δουλειάς τους. Με αυτήν θα κάνουν γιορτές, με αυτήν θα πούνε καλημέρα. Σε αυτής το προσκεφάλι στάθηκαν στα δύσκολα. Είναι το αποκούμπι του κάθε αρρώστου και κάθε συγγενή. Υπομένουν με στωικότητα τις συνήθειες, και εν τέλει, τις παραξενιές του καθενός μας. Όντας, λοιπόν, μάρτυρας αυτού του αλτρουισμού, θα ήθελα να σας ευχαριστώ από καρδιάς για κάθε προσπάθεια.

Επιπροσθέτως, θα ήμουν άδικος, αν δεν ήμουν ευγγάμων για τη μάχη αυτών των «άστημάν» ηρώων που λέγονται γιατροί. Η απώλεια της «κυρα Ελένης» είναι η μάχη που λυπούνται που έχασαν. Η ανάρρωση, όμως, της διπλανούς ασθενή είναι η ρεβάνς που πήραν. Έτσι, λύπη, χαρά εναλλάσσονται διαρκώς στα συναισθήματα αυτών των ανθρώπων. Και πώς θα μπορούσε να ήταν αλλιώς; Κατά καιρούς ακούγεται ότι οι γιατροί χρηματίζονται για να κάνουν τη δουλειά τους. Δεν είναι ο κανόνας. Δεν το συμμερίζομαι. Δε θα ταυτιστεί κανείς, αυτόματα, με την αγωνία του αρρώστου επειδεί κερδίζει. Αυτό το ιδιαίτερο χαρακτηριστικό, η ανθρωπιά, είναι το περιεχόμενο αυτής της δουλειάς. Οι γιατροί που εγώ γνώρισα, δε διαφέρουν από κάθε άλλο γιατρό που ξαγρυπνά, μένει μακρυά από την οικογένειά του, κάνει γιορτές με τους ασθενείς του, αγωνιά με την αγωνία τους. Και όμως, αυτό το «δε διαφέρουν», τους κάνει ξεχωριστούς! Είναι αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι που, κατά περίπτωση, αποφασίζουν για τη ζωή και το θάνατο και φρονώ πώς δεν είναι εύκολο. Είναι για αυτούς που έγραψε ο Μπρεχτ, «Α, θαρρετή που 'ναι η φροντίδα του γιατρού, για τον άρρωστο που γιατρεμό δεν έχει!». Αυτό είναι που βαραίνει στην εκτίμησή μου για αυτούς. Έτσι, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους γιατρούς του ΤΕΠ και των Κλινικών του ΓΝ Λειβαδιάς για την προσπάθειά τους όλον αυτόν τον καιρό. Ας μου επιτραπεί να ευχαριστήσω και ονομαστικά τους γιατρούς κύριο Μαργέτη καρδιολόγο και τους χειρουργούς κύριο Πλιακοστάμο, κύριο Παπακώστα και τον κύριο Αγγελόπουλο που με τις προσπάθειές του, απάλυναν τις τελευταίες ημέρες της μητέρας μου.

Συμφευγή 6η Ορθογενεύη 6η Α. Μ. Μ. Ε.

Η οικογένεια της εκλιπούσας ΕΛΕΝΗ ΤΣΩΝΗ